

ՍԻՐՏ ԻՄ

Թուչունի պէս՝ բանտուած կուրծքիս ճաղերով
Կ'երգես ուրախ իմ տեսնչանքներս անհամար:
Յուզումներս են պարանցիդ ոսկի լար
Եւ թաքուն սէրս պարտէղ բուրեան վարդերով:

Քու շուրջդ է որ հոգիս խանդով կը յածի,
Վեց թեւերով Սերովբէի պէս աղուոր.
Ո՞վ ըստեղծեց ըղքեղ այսքան բախտաւոր
Որ դուն ըլլաս սիրոյ խորան քերթողի:

Թէ տիրութեան ամուեր իջնեն աչքերուս
Զիս կը զգումս դեռ աւելի փարելով.
Ի՞նչ հետ վայրիկեան, ո՞րքան անոյշ սէր եւ յոյս
Ինձ կը բերեն նոր արեւեր նոր կորով:
Ու դուն դարձեալ կ'առնես քընար իեանքիս
Կ'երգես իդձերս, կ'երգես սէրերս, կ'երգես զիս:

ԵՍ ԻՆԾԻ ՀԵՏ

Կ'երթամ դաշտեր ու ճամբաներ
Իմ խորհուրդներս լոկ ինձ ընկեր.
Ու բընութեան սիրտըս բացած
Կը քաղեմ նոր սէր ու քերթուած:

Կ'անցնին մարդիկ լուս, անտարբեր
Ու չեն կարդար սրտիս խոհեր.
Դաշտերուն մէջ ինչպէս վայրի
Ես ալ ծաղիկ մ'եմ աշխարհի:

Կըտուցներէն արտոյտներուն
Կը հաւաքեմ մրգ ու զարուն,
Թերթ մը վարդի, չուքը վրան,
Քերթուածներուս երազ կու տան:
Երջանիկ եմ ևս ինձի հետ
Ինչպէս վայրի վարդն հոսաւէտ:

ԱԶԳԱՑԻՆ ԱՐՁԱԳԱՆԳ

ՕՐ. ՄԱՅՏԱ ՄԸՆՏԻԿԵԱՆԻ
ՆԿԱՐԱՀԱՆԴԵՍԸ

ՈՍԿԻ ՄԵՏԱԼՈՎ ՎԱՐՉԱՏՐՈՒԱԾ

Viareggioի մէջ, անցնող տարւոյն 0-
շուստոս 23 - Մելտո 2 ցուցադրուած են
օտարազգի նկարիչներու վաթուուն արտա-
դրութիւններ: Մասնակցած են քսանեւ-
չորս աղքերու պատկանող արուեստագէտ-
ներ, ներչնչումի աղքիւր ունենալով իտա-
լական չքնաղ եւ դիմական բնութիւնը:
Սպանիա, Անգլիա, Միացեալ Նահանգ-
ներ, Ֆրանսա, Գերմանիա, Սիրիա, Ե-
ղիպսոս, Շուէտ, Զուիցերիս, Նորուե-
կիա, Քանատա, Ռումանիա, Լեհաստան,
Թուրքիա, Հուանտա, և ուրիշ պետու-
թիւններ ունչին իրենց արժանաւոր ներ-
կայացուցիչները:

Հայութեան կողմէ Միլանարնակ 0ր.
Մայտա Մընտիկեան կը ներկայացնէր
Քանի մը նկարներ, բացման օրէն իսկ ար-
ժանանալով խանդավառ զովեստներու եւ
Կրաւելով ուշադրութիւնը արուեստագէտ
ընտրանիին:

Իտալական թերթերէն Nazione Sera (24
Օդոստ. 1955), և Ա. Tirreno (14 Հոկտ.
1955), մասնաւոր ուշադրութեամբ կը
գնահատէին հայ արուեստագիտուէիին
չնորհալի նկարները, Vecchio porto
di Viareggio, ձկնորսներու նաւերով: Մեծ
զովեստներով չնորհաւորութիւններ ար-
ժանադրած են նաեւ Միլանի կարտ մը
օրաթերթեր:

Ցուցահանդէսը կազմակերպուած էր
տեղական գեղարուեստի Կեդրոնական
Յանձնախումբէն. իր տեսակին մէջ այս
երկրորդ ձեռնարկն էր՝ իտալական բնա-
նկարի ցուցադրութեան, օտար նկարիչ-
ներու վրձինով:

Ուրախութեամբ կ'իմանանք որ Օր.
Մայտա Մընտիկեան արժանացած է ոսկե-
դէն մետալի, անդամ մը եւս հայ արժէք-
ները պարտադրելով՝ միջազգային գետնի
վրայ:

Միլան, Կավիոլի Գեղարուեստից պատ-
կերարաշին մէջ՝ Մայտա Մընտիկեան,
27 Փետրուարէն մինչեւ 9 Մարտ կը ցու-
ցադրէ իր վերջին արտադրութիւնները:
Պոլիս, Վենետիկ, Բավալոյ, Վիա-
րէճիոյ եղած են իր այս ցարքի ստեղծա-
գործութիւններուն ներչնչումի աղքիւր-
ները:

Պոլիս ըրած իր այցելութիւնը 1954ի
ամառը, խորապէս թողած է անոր հոգ-
ուոյն վրայ լայն աղղեցութիւններ. Նար-
կիէ, Սկիւտարի գերեզմաննոցը, Թաքի-
մի նամբան, Շիշիի մզկիրը եւն., ապա-
ցոյցներ են իր կրած նոր տպաւորութիւն-
ներուն:

Վենետիկի գեղարուեստի, լոյսի ու
դոյնի այս քաղաքը, տուած է այս հայագ-
ուի օրիորդի վրձինին նոր երանզներ, զոր
կը զանենք Տուերու քաղաքին յատկանը-
կը անկիւնները պատկերացնող իր նը-
շական անկիւններ մէջ: Ս. Ղազարի կղզեակն ալ
մաս կը կազմէ այս անդամ ցուցահանդէ-
սին շարքը հարստացնող իր գործիքուն:

Զերմապէս կը չնորհաւորենք, մաղթե-
լով նորանոր յաջողութիւններ: